

* ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ * ΘΕΜΑΤΑ *

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ ΤΟΥ ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (21-9-1944)

Ἴδου τί ἐγράφατε καί εἰς μίαν προκήρυξίν σας κατὰ τὸ 1935 πρὸς τὸν ἐφημερικὸν κλήρον καὶ τοὺς μοναχοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν σελίδα 1 : « Ἴδου εἰς ποῖον κατάντημα ἤγαγε τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς ἡ καινοτομία αὕτη, ἣτις ἔκαμε ἄλλους, νὰ ἐορτάζωσι καὶ νὰ πανηγυρίζωσι, καὶ ἄλλους ταυτοχρόνως νὰ ἐγκρατεύωνται καὶ νὰ νηστεύωσι, παρομοίως πρὸς τοὺς Τούρκους τοῦ Χαμίτ, ἄλλους ἐορτάζοντας τὸ Μπαϊράμιον (Πάσχα) ὡς ἰδόντας τὴν νέαν σελήνην καὶ ἄλλους ταυτοχρόνως κρατοῦντας Ραμαζάνιον (νηστεία), ὡς μὴ ἰδόντας διὰ τοπικὴν συννεφίαν τὴν νέαν Σελήνην. Καὶ τὸ ὄνειδος τοῦτο τῶν Τούρκων, ὅπερ ἐξήλειψεν ὁ ἀναμορφωτῆς τῆς Τουρκίας Κεμάλ διὰ τῶν θρησκευτικῶν μεταρρυθμίσεων, ἦλθον νῦν οἱ καινοτομήσαντες Ἀρχιερεῖς νὰ προσάψωσι εἰς τὴν Ὁρθόδοξαν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς μονομεροῦς καὶ ἀντικανονικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου».

Καὶ κατωτέρω εἰς τὰς σελίδας 17 καὶ 18 γράφετε «ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ οἱ ὁμόφρονες τούτῳ Ἀρχιερεῖς ἔσχισαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἐκ τοῦ καθολικοῦ κορμοῦ τῆς Ὁρθοδόξιας». Καὶ πάλιν «ἀφοῦ ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐκήρυξεν ἑαυτὸν Σχισματικόν, τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων, ἵνα κηρύξωμεν καὶ ἡμεῖς τοῦτον Σχισματικόν;». Ἐπίσης δὲ «Ἀποκηρύξατε καὶ Σεῖς τὸν Σχισματικὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῷ Ἀρχιερεῖς, ἐξακολουθοῦντας νὰ ἐμμένωσι ἐν τῇ ἡμερολογιακῇ καινοτομίᾳ, ἐὰν ἐπιθυμήτε καὶ ὑμεῖς νὰ μὴ λογίζεσθε Σχισματικοί, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἀπαλλάξητε ἀπὸ τὴν μομφὴν καὶ τὰς ὀλεθρίους συνεπειὰς τοῦ Σχίσματος».

Καὶ τέλος «Ὅθεν καταλήγοντες ποιούμεθα ἔκκλησιν εἰς τὰ Ὁρθόδοξα φρονήματα καὶ τὴν πατρῶαν πίστιν καὶ εὐσέβειαν ὑμῶν. Σώσατε δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς φοβερὰς συνεπειὰς τοῦ Σχίσματος. Ἀπὸ ὑμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ τιμῆσθε νῦν καὶ νὰ δοξάσητε, τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, σώζοντας αὐτὴν ἀπὸ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν καταισχύνην τοῦ Σχίσματος. Αὐτὴ κινδυνεῖ νὰ ἀπωλέσῃ ἐξ αἰτίας τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας τὰς προαιωνίους περγαμηνὰς καὶ Ἀποστολικὰ χρυσόβουλα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἅτινα διὰ ποταμῶν αἱμάτων ἐκληρονόμησεν. Ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθοδοξίας ἀποκηρύξατε τὸν Σχισματικὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς καὶ ταχθῆτε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ὁρθοδόξων Ἀρχιερέων τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς πατρῶας Ὁρθοδοξίας καὶ Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων».

Αὐτὰ ἐγράφατε τότε δαιώτατε μοναχὲ Χρυσόστομε Καβουρίδη, πῶς λοιπὸν τὰ ἀθετήτε. Καὶ μάλιστα μεθ' ὅρκου τὰ γράφατε : «Σώσατε δι' ὄνομα Θεοῦ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ τὰς φοβερὰς συνεπειὰς τοῦ Σχίσματος». Καὶ πῶς τώρα τὰ ἀναιρεῖτε; Πότε νὰ σᾶς πιστεύσωμεν, τότε ἢ τώρα; καὶ πότε ψεύδεσθε; τότε

ἢ τώρα; Ἀληθῶς ἀποροῦμεν μὲ τὸ θράσος καὶ τὴν ἀγαισχυντίαν σας. Καὶ ἀλλοῦ πάλιν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Κῆρυξ τῶν Ὁρθοδόξων» εἰς τὴν σελίδα 2, εἰς μίαν διαμαρτυρίαν σας, ὅταν μεταδαίνατε εἰς τὴν ἐξορίαν ἐγράφατε τὰ ἑξῆς:

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην θλίψιν ἡμῶν, πρῶτον ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔλαβε καθ' ἡμῶν, ἥτις ἀπόφασις ἀντιστρατεύεται οὐ μόνον πρὸς τοὺς θείους νόμους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους. Ἐπίσης ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην θλίψιν ἡμῶν καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐκτελεῖ ὀφάσασιν ἀντιστρατευομένην πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα, ὅπερ σέβεται τὴν ἐλευθερίαν τῆς Θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τὴν ὅποιαν ἐλευθερίαν στραγγαλίζει ἡ Κυβέρνησις, ἐπάγουσα ἡμᾶς ὄντας ἐλευθέρους Ἕλληνας πολίτας εἰς τὴν ἐξορίαν διὰ τῆς βίας, διὰ ὁνόν τὸν λόγον ὅτι θέλομεν νὰ τηρήσωμεν ἀλωθίτους τὰς προαιωνίους παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἐνώσωμεν τὰς Χριστιανικὰς συνειδήσεις καὶ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τοῦ ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ πληρώματος, ἣν ἐχώρισεν ἡ σχισματικὴ καὶ λεγομένη ἐπίσημος Ἐκκλησία, ἀπεμπολήσασα τὰς ὀρθοδόξους παραδόσεις ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα.

† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ πρῶην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὅστε λοιπὸν τότε ἦτο σχισματικὴ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τώρα πάλιν δὲν εἶναι; . . .

Καὶ ὁμοίως ἐγράφατε εἰς τὴν σελίδα τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος εἰς τὴν ἀπάντησίν σας εἰς τὴν Θρησκευτικὴν ὀργάνωσιν τῆς «Ζωῆς» κλπ. τὰ ἑξῆς:

«Ἀλλὰ καὶ σκληρῶς κατεδίωξεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων (δηλ. τοὺς ὀρθοδόξους) τότε ἀπεφασίσασιν ὅπως ἀποκηρύξωμεν τὴν διοικοῦσαν Ἱεραρχίαν ὡς «Σχισματικὴν» καὶ πάλιν κατωτέρω εἰς τὴν κανονικὴν ἀποκήρυξιν τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας ὡς σχισματικῆς διὰ λόγους κανονικούς, καὶ τὴν ἴδρυσιν μιᾶς νέας Ἐκκλησίας ζώσης καὶ ἱσταμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων καὶ τῆς αἰωνοῦ προᾶξεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας» κ.λ.π.

† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ πρῶην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Καὶ ὁμοίως εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα καὶ εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα εἰς τὴν ἀπάντησίν σας πρὸς τὸν Ἀμίλκαν Ἀλιβιζάτον καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς ὅσα ἔγραψεν οὗτος ἐν τῇ ἐφημερίδι: «Ἐστία» περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, μεταξὺ ἄλλων ἐγράφατε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἄν εἶχεν ὁ Κύριος καθηγητὴς περισσοτέραν συναισθήσιν τῆς ἀξιοπροεπίας τοῦ καὶ τοῦ αὐτοσεβασμοῦ του δὲν θὰ ἀπεκάλει ἡμᾶς ἐπαναστάτας καὶ ἐκμεταλλευτὰς, ἀφοῦ ὁ ἴδιος μὲ τὴν ἐπογραφὴν του, ὡς καὶ ὁ Μακαριώτατος, ὡς μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφάνθη ὅτι: ἡ μονομερὴς εἰσαγωγὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου ὑπὸ τινος Ἐκκλησίας εἶναι λόγος σχισματός, τοῦθ' ὅπερ ἐνεθάρρουν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς Σχισματικῆς».

† Ὁ Δημητριάδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ πρῶην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πῶς λοιπὸν δοσιώτατε ἐγράφατε τότε τόσον ὠραῖα λόγια καὶ ἀληθείας καὶ τώρα τὰ ἀναιρεῖτε καὶ τὰ στραγγαλίζετε; Μήπως ἐδειλιάσατε ἀφοῦ εἶδατε ὅτι δὲν

ἐπετύχατε τοῦ σκοποῦ σας; Νὰ ἐκθρονίσητε τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν καὶ νὰ ἀνέλθητε σεῖς μετὰ τοῦ ἀποθανόντος Δημητριάδος ὡς ἦτο τὸ ὄνειρόν σας; Ἀσφαλῶς κατὰ τέτοιο θὰ συμβαίη. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις. Ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἐκηρύξατε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος Σχισματικὴν καὶ μὴ ἔχουσαν χάριν διὰ λόγους κανονικοῦς, καὶ μεθ' ὄρκου μάλιστα ὡς ἀνωτέρω καὶ μετ' ἐπιτάσεως, θετικότητος καὶ πεποιθήσεως, τώρα λέγητε τὰ ἀντίθετα, καὶ δὲν τὰ λέγητε τώρα ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937, ὅποτε ἐπῆλθε καὶ τὸ λυπηρὸν Σχίσμα μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ Ὑμῶν.

Τὰ ἐγράφατε τότε εἰς τὸν δσιώτατον Μοναρχὸν Μάρκον Χανιώτην εἰς τὴν πολυσέλιδον ἐπιστολήν σας, διὰ τοῦ Πρωτοσυγγέλου Γρηγοροπούλου τῆ ἐντολῆ σας.

Τὰ ἐγράφατε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθοδοξικὴν Κοινότητα τῆς Θεσσαλονίκης τὴν 17ην Ὀκτωβρίου 1937 μετὰ τὴν ὑπογραφὴν σας, ἧς ἀντίγραφον κατέχουμεν ἐσφραγισμένον παρὰ τῆς Ὁρθοδοξικῆς Κοινότητος ταύτης, ὅτι δηλαδὴ «τὸ δικαίωμα τοῦ κηρύττειν τὰ ἄτομα καὶ τὰς Ἐκκλησίας Σχισματικὰς δὲν παρέσχον οἱ θεοὶ καὶ θεοφῶροι Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, οὔτε εἰς τὰ ἄτομα, οὔτε εἰς τὰς ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίας, ἀλλ' εἰς Οἰκουμενικὴν Σύνοδον» κλπ. Καὶ ἐνῶ ἄλλοτε διὰ νὰ δικαιολογήσητε τὸ Σχίσμα ἐφέρατε μαρτυρίας τὰς Πανορθοδόξους Συνόδους τοῦ Ἱερεμίου Β' (1583—1587—1593) εἰς τὸ φυλλάδιόν σας πρὸς τοὺς διανοουμένους Ἑλληνας κλπ. τώρα τὰ ἀνακρεῖτε καὶ ἀποσιωπᾶτε ὅλ' αὐτὰ καὶ γράφετε πρὸς τὴν Κοινότητα Θεσσαλονίκης ὅτι μόνον Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κηρύττῃ τὰς Ἐκκλησίας σχισματικὰς καὶ οὐχὶ ἄλλη Ἐκκλησία ἢ ἄτομα.

Τότε πῶς Σεῖς εἶχατε τὸ δικαίωμα καὶ ἐκηρύξατε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος Σχισματικὴν; Ποῦ ἐστηρίχθητε; Πῶς τὸ ἐπράξατε αὐτό; Ἐστηρίχθητε, ὡς γράφετε, εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρων Πανορθοδόξων Συνόδων τοῦ Ἱερεμίου Β' καὶ τὴν Ὁμολογίαν τοῦ ἰδίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, καὶ καλῶς ἐπράξατε, διότι οὐδὲν ἄλλο ἐπράξατε εἰ μὴ μόνον καὶ μόνον ὅπου ἐφαρμόσατε τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρων Πανορθοδόξων Συνόδων. Καὶ ἰδρύσατε μίαν νέαν Ἐκκλησίαν ζῶσαν καὶ ἰσταμένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Παραδόσεων καὶ τῆς αἰωνοβίου πράξεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἐγράφατε τότε εἰς τοὺς Ζωϊκοὺς, ἀφ' ἧς θεδαίως ἠρύεσθε τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογία. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἀκολουθῶμεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἀπ' αὐτὴν ἀρῶμεθα τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογία. Καὶ εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς τότε ἀκολουθοῦσατε αὐτὴν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐλαμβάνετε παρ' αὐτῆς χάριν καὶ ἐγράφατε καὶ εἰς τὴν «Φωνή» τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅτι ἀποτελοῦσατε Σύνοδον, καὶ τώρα ἀκολουθεῖτε τὴν Ἐπίσημον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ αὐτὴν λαμβάνετε τὴν χάριν καὶ ὅτι τώρα εἴσθε μία φρουρὰ καὶ οὐχὶ Ἐκκλησία ἢ σύνοδος κλπ.; Τί νὰ εἶπη καγεῖς; Καὶ τί νὰ ὑποθέσῃ; Δύο τινὰ μόνον. Ἡ ὅτι ἐπάθατε ἐγκεφαλικὴν διάσεισιν, ἢ ὅτι προσπαθεῖτε νὰ στρέψητε πρὸς τὴν κακοδοξίαν. Ὁμοίως ἐγράφατε εἰς τὴν Ἐγκυκλίον σας τὴν 30ην Αὐγούστου 1940 ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 1844 μετὰ τὸν τίτλον:

«Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Ἀθῆναι. Πρὸς τοὺς εὐλογημένους Χριστιανοὺς τοὺς ἀκολουθοῦντας τὸ πάτριον εὐαγγέλιον. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἔγκυρον ἢ μὴ τῶν ὑπὸ τῶν Νεοσημρολογιτῶν τελομένων μυστηρίων, ἐμμένονεν εἰς ὅσα διεκηρύξαμεν τὸν Ἰούνιον τοῦ 1935, καθ' ἣν «ἡ ἀγιαστικὴ Χάρις τῶν Μυστηρίων, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν Θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν, εὐρίσκειται καὶ ἐνεργεῖ διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκείνων λειτουργῶν, οἵτινες διακρατοῦσι τὰς ἱεράς παραδόσεις καὶ τοὺς κανόνας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μὴ προσβάντες εἰς οὐδεμίαν καινοτομίαν, οὐχὶ διὰ τῶν μακροχρόντων πῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ ἀθετούντων τοὺς θεοὺς καὶ ἱεροὺς κανόνας, καὶ συνελπῶς διατελούντων ὑπὸ τὰς ἀράς τῶν Ἁγίων Πατέρων. Προκειμένου δὲ νὰ

γίνῃ Νεοσημερολογίτης τις δεκτὸς εἰς τὴν ὑφ' ἡμᾶς παλαισημερολογικὴν Ἐκκλησίαν, οὐ-
 τως ὀφείλει δι' αἰτήσεώς του πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἱεράρχας νὰ δηλώσῃ τὸν ἱερὸν σκοπὸν του,
 μόνους ἀρμοδίους νὰ κρίνωσι τὸν τρόπον τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ, διὰ λιβέλλου ὡς ἐδέχето
 τοὺς αἰρετικούς καὶ σχισματικούς κατ' Ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν ἢ Α' Οἰκουμενικῆ Σύ-
 νόδου (κανὼν Η') καὶ ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία ἢ δι' ἀναμυρώσεως, κατὰ τὸν ἕον κανόνα τῆς
 ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὅτι δὲ μόνον ἀρμοῖδιοί εἰμεθα ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι ὡς ἐκπρό-
 σοποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς ταμιούχου Χάριτος, παραθέτομεν τὸν 39ον Ἀποστολικὸν κα-
 νόνα ἔχοντα οὕτως. Οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι ἄνευ γνώμης τοῦ Ἐπισκόπου μηδὲν
 ἐπιτελεύτωσαν. Αὐτὸς γάρ ἐστίν ὁ πεπιστευμένος τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου καὶ τὸν ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν αὐτῶν λόγον ἀπατηθῆσόμενος» κ.τ.λ.

† Ὁ Δημητριᾶδος ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ πρώην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πῶς λοιπὸν δσιώτατε τότε γράφατε πάντα τ' ἀνωτέρω, καὶ τώρα ἐγράφατε
 εἰς τὴν τελευταίαν ἐγκυκλίον σας τῆς 1ης Ἰουνίου 1944 εἰς τὴν σελίδα 6, ὅτι :
 «Π ἀντίληψις καθ' ἣν δικαιοῦνται τὰ ἄτομα, εἴτε κληρικοί, εἴτε λαϊκοί, νὰ ἰδρύ-
 σωσιν ἰδιαίτεράν Ἐκκλησίαν ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὅλης Ἐκ-
 κλησίας, ἔξει προτεσταντισμοῦ» κλπ.; Τότε σεῖς εἴσθε πρώτος καὶ τέλειος προτε-
 στάντης; Διότι ἀπὸ ποῦ πήρατε ἀδειαν ὅπου γράφατε ἀνωτέρω εἰς τοὺς Ζωϊκοὺς,
 μετὰ τὴν ἀποκλήρυξιν τῆς διοικήσεως Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς σχισματικῆς
 διὰ λόγους κανονικούς, ἰδρύσατε μίαν νέαν Ἐκκλησίαν ζῶσαν καὶ ἰσταμένην ἐπὶ
 τοῦ ἐδάφους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων καὶ τῆς αἰωνοβίου πράξεως τῆς Ὀρ-
 θοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας; Καὶ ἀπὸ ποῖον ἐλάβατε τὸ χάρισμα ὡς Ἀρχη-
 γὸς τῆς νέας ταύτης Ἐκκλησίας; Μὲ ποίαν ἄλλην Ἐκκλησίαν ἀνταλλάξατε εἰρη-
 νικὰς ἐπιστολάς, λαμβάνοντες κανονικότητα, καὶ ἐγκυρότητα τοῦ προῖστασθαι τῆς
 νέας ταύτης Ἐκκλησίας;

Ἡμεῖς λοιπὸν δσιώτατε, χάριτι Χριστοῦ εἴμεθα τέκνα πιστὰ τῆς
 Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἐπίσκοπος ταύτης καὶ ἀπ' αὐτὴν ἀρυώμεθα
 τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν, τὴν ἐγκυρότητα καὶ
 τὴν κανονικότητα τοῦ προῖστασθαι τῆς Ἐκκλη-
 σίας κλπ. διότι ὡς ὀρθῶς ἐγράφατε εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφόν σας ἡ ἀγιαστικὴ
 χάρις τῶν Μυστηρίων κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας εὐρίσκειται καὶ ἐνεργεῖ διὰ τῶν
 Ἐκκλησιαστικῶν ἐκείνων λειτουργῶν, οἵτινες διακρατοῦσι τὰς ἱεράς παραδόσεις καὶ
 τοὺς κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μὴ προβάντες εἰς οὐδεμίαν καινοτομίαν.
 Καὶ οὐχὶ διὰ τῶν μακρουνόητων τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ κανόνων καὶ συνεπῶς
 διατελούντων ὑπὸ τὰς ἀράς τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἐφ' ὅσον εἰς οὐδεμίαν καινο-
 τομίαν προέβημεν καὶ κρατῶμεν στερρῶς, τὰ δόγματα, τοὺς κανόνας καὶ τῆς πα-
 ράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ἀφοῦ ὑπάρχει ἡ ἀρὰ καὶ ὁ ἀφορισμὸς εἰς τὴν Ἐκ-
 κλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἡτις, ὡς ἀνωτέρω γράφετε, ἀπεμακρύνθη τῶν ἱερῶν παρα-
 δόσεων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τότε ὑπάρχει καὶ εἰς ἐσὰς δσιώτατε ἢ ἀρὰ
 καὶ ὁ ἀφορισμὸς, ὅστις λέγεται ὅτι ἡ ἐκκλησία αὕτη ἔχει τὴν χάριν. Αὐτὰ εἶναι
 διασφηνίαι δσιώτατε, καὶ σκεφθῆτε καλῶς τὴν ἀθάνατον ψυχὴν σας, καὶ τὸν ἀ-
 πλοῦχόν λαόν, ὅστις καλῆ τῆ πίστει, σὰς ἀκολουθεῖ καὶ τὸν φρικτὸν λόγον ὃν θὰ
 δώσῃτε ἐν ὄρα κρίσεως.

Διότι τὸ Πανάγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σας ὥστε ἄλλοτε νὰ
 δελεῦνται καὶ ἀφορίζῃ μίαν ἐκκλησίαν καὶ ἄλλοτε νὰ τὴν καθαρῶς.

Ἑμεῖς καὶ οἱ σὺν ὑμῖν Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὶ κληρικοὶ αὐτὸ πράττετε, ἄλλοτε ἀποκαλεῖτε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος σχισματικὴν καὶ ἄμοιρον τῆς θείας Χάριτος, καὶ ἄλλοτε ταμιουχὸν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκηρύχθη ὑπ' ἄλλης Πανορθόδοξου ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου Σχισματικῆ. Καὶ σὰς ἐρωτῶμεν τότε πού τὴν ἐκηρύξατε σχισματικὴν, εἶχε κηρυχθῆ ὑπ' ἄλλης Πανορθόδοξου Συνόδου κλπ. Σχισματικῆ; Καὶ τώρα πού τὴν ἀποκαλεῖτε Ταμιουχὸν τῆς θείας Χάριτος, μετενόησε; Κατήγγησε τὴν καινοτομίαν, συνήλθεν καμμία ἄλλη Πανορθόδοξος Σύνοδος νὰ ἀρη τὴν καταδικαστικὴν τῆς ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν κηρύξῃ ἀθώαν; Βεβαίως ὄχι, δὲν συνήλθε Σύνοδος οὐδεμία νὰ τὴν ἀθώωσῃ, καὶ δὲν ἐμετενόησε. Νὰ τὴν καταδικάσῃ ὅμως καὶ αὐτὴν καὶ τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας τὰς δεχθείσας τὴν καινοτομίαν τοῦ Παπικοῦ ἐορτολογίου συνήλθον Σύνοδοι Πανορθόδοξοι (4) τέσσαρες, (3) ἐπὶ Ἱερουσολύμων καὶ (1) ἐπὶ Ἀνθίμου, τῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν. Ὡσαύτως γράφετε εἰς τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιόν σας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Νέου ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Βεβαίως αὐτὰ συμβαίνουν ἀληθῶς πού γράφετε, ἀλλ' ὅταν ὅμως ἡ ὄλη Ἐκκλησία διάγει ἐν εἰρηνικῇ περιόδῳ καὶ δὲν ὑπάρχουν εἰς αὐτὴν σχίσματα καὶ διαιρέσεις. Διότι: λ.χ. πῶς ἦτο δυνατόν τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Ἱεροσολύμων νὰ σὰς ἀναγνώρισῃ δι' ἓνα ἐπίσκοπον τῆς «νέας ἰδρυθείσης ἐκκλησίας» τῆς στερρῶς ἐχομένης τῶν δογμάτων, κανόνων καὶ παραδόσεων ἢ δι' ἓνα Ἀρχηγόν αὐτῆς, καθ' ἣν στιγμὴν ἔπρεπε πρῶτον νὰ καθορίσῃ τὴν θέσιν τῆς ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς, νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν καινοτομίαν τῆς, καὶ τέλος ν' ἀποκόψῃ τὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῆς; Ἐνῷ λοιπόν, δὲν ἔπραξε ὅλα αὐτὰ ὡς εἶχε ἱερὸν καθήκον, ὡς καὶ κάθε ἐκκλησία, πῶς εἶχате τὴν ἀξίωσιν σοφῆ κανονολόγου, νὰ σὰς ἀναγνώρισῃ ὡς ἐπίσκοπον ἢ τὸν πάτρωνά σας Δημητριάδος ὡς ἀρχηγόν, καθ' ἣν στιγμὴν δέχεται καὶ σὺλειτουργεῖ μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τῆς καινοτόμου Ἐκκλησίας ταύτης;

Γράφετε δσιώτατε, εἰς τὴν τελευταίαν ἐγκύκλιόν σας ὅτι, ὅταν ὁ προϊστάμενος ἢ τὸ πλείστον τῶν Ἀρχιερέων μιᾶς ἐκκλησίας, εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν μίαν καινοτομίαν, ὅτι δικαιούνται οἱ ὀρθοδοξοῦντες Ἀρχιερεῖς τῆς ἐκκλησίας ταύτης νὰ διακόψωσιν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῶν, πρὸ συνοδικῆς διαγνώμης, ἵνα μὴ ὦσι καὶ οὗτοι συνυπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ὄλης ἐκκλησίας διὰ τὴν καινοτομίαν, ἀλλ' ὅμως ὅτι δὲν δικαιούνται νὰ κηρύξωσι τοὺς καινοτομήσαντας Ἀρχιερεῖς Σχισματικούς, καὶ εἰς καθαιρέσιν νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτούς, διότι τοῦτο εἶναι δικαίωμα τῆς ὄλης ἐκκλησίας κλπ. Καὶ ὅτι ἡ διακοπὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἡ παῦσις τοῦ μνημοσύνου αὐτῆς ἐκ μέρους τῶν ὀρθοδοξοῦντων οὐχὶ μόνον δὲν κατακρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἔπαινεῖται.

Καὶ σὰς ἀπαντῶμεν, ὅτι ἀφοῦ δικαιούμεθα νὰ διακόψωμεν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς ἐκκλησίας ταύτης καὶ πρὸ συνοδικῆς διαγνώμης, ἵνα μὴ εἴμεθα συνυπεύθυνοι, καὶ εἰς τὸ μνημοσύνον ἀκόμη αὐτῆς, πῶς δὲν δικαιούμεθα νὰ τὴν ἀποκαλέσωμεν Σχισματικὴν, ἀφοῦ τὴν κατεδίκασαν Πανορθόδοξοι Σύνοδοι, ὡς ἀνωτέρω, καὶ τὴν ἀπεκάλεσαν σχισματικὴν καὶ διέταξαν καὶ ὅλας τὰς μετέπειτα ἐκκλησίας νὰ σεβασθοῦν καὶ νὰ ἀκολουθήσωσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν καὶ μετ' ἐπιτιμίων μάλιστα; Καὶ ἐν τριαύτῃ περιπτώσει ποῖαν εὐθύνην θὰ φέρωμεν ὅπως γράφετε ἐνώπιον τῆς ὄλης Ἐκκλησίας καὶ ἐπομένως ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; Μήπως ἱστορικὴν ἢ ἔθνηκην ἢ σιυλετικὴν ἢ ἄλλην τινά; Ἀσφαλῶς ἄλλην τινά εὐθύνην. Δηλαδῆ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅπου δὲν ἠκολουθήσαμεν καὶ δὲν ἐσεβάσθημεν τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν κατ' ἔμπνευσιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀποφασισάντων. Καὶ ἐπομένως τὴν εὐθύνην ταύτην θὰ τὴν πληρώσωμεν μὲ τὴν ἀθάνα-

τον ψυχὴν μας, ἥτις τοιοῦτοτρόπως ἀσεβοῦσα εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀσφαλῶς καὶ τελεσιδίκως θὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν. Βεβαίως μία μερὶς κληρικῶν κλπ., ὡς γράφετε, τότε καὶ μόνον δὲν δικαιούται νὰ κηρύξη μίαν ἐκκλησίαν Σχισματικὴν ἄνευ τῆς ἀποφάσεως τῆς ὅλης Ἐκκλησίας, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἀρμοδία, ὅταν πρόκειται περὶ μιᾶς τελείως νέας ἀναφανείσης καινοτομίας, ἥτις οὐδέποτε κατεδικάσθη. Ὅταν ὁμως πρόκειται περὶ παλαιᾶς αἰρέσεως ἢ καινοτομίας ἥτις κατεδικάσθη ὑπὸ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἢ Πανορθοδόξων, τοιαύτην δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ νέα Σύνοδος νὰ τὴν καταδικάσῃ, διότι τότε ἡ νέα Σύνοδος ἀσεβεῖ καὶ ἀθετεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς παλαιᾶς. Ἀλλὰ πρέπει ἀμέσως καὶ τὰ άτομα καὶ αἱ ἐκκλησίαι νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου ταύτης ἄνευ οὐδεμιᾶς νέας διαδικασίας. Αὐτὸ λοιπὸν ἐπράξαμεν καὶ ἡμεῖς ἐν προκειμένῳ. Διότι πότε μᾶς εἶδατε νὰ συνέλθωμεν νὰ κάμωμεν καμμίαν πράξιν ἐναντίον τῆς καινοτομίου ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νὰ τὴν κηρύξωμεν σχισματικὴν, καὶ νὰ καθήρωμεν τοὺς Ἀρχιερεῖς Αὐτῆς, ὡς μᾶς κατηγορεῖτε; Ἡμεῖς ἐφαρμόσαμεν ἀπλῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν Πανορθοδόξων Συνόδων τοῦ Ἱερεμίου καὶ Ἀγθίου καὶ τίποτε περισσότερον. Καὶ ἐφ' ὅσον μᾶς λέγουν αὐταὶ ὅτι οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν καινοτομίαν ταύτην εἶναι σχισματικοί, βλάσφημοι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀφορισμένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, ἄμωιροι τῆς Θείας Χάριτος καὶ ὅτι ἤδη ἠρνήθησαν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς αὐτὸ λέγομεν καὶ αὐτὸ πράττομεν, καὶ τίποτε περισσότερον...

Μᾶς κατηγορεῖτε δσιώτατε, ὅτι ἀγνοοῦμεν τὸ Κανονικὸν δίκαιον, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων κτλ. Καὶ οἷς ἀπαντῶμεν ὅτι, δὲν εἶδομεν μέχρι σήμερον, οὔτε εἰς τὸ κανονικὸν δίκαιον οὔτε εἰς τοὺς Θεοὺς καὶ Ἱεροὺς Κανόνας νὰ λέγουσι ὅτι οἱ αἰρετικοὶ ἢ οἱ σχισματικοὶ ἔχουσι χάριν καὶ τὰ μυστήριά των ὅτι εἶναι ἔγκυρα, ἀλλὰ τοῦναντίον, καθυποβάλλουσιν αὐτοὺς τῷ ἀναθέματι, τὴν καθάρσειν, τὸν ἀφορισμὸν καὶ τὰς ἀράς τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ τὸν χωρισμὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν πιστῶν.

Καὶ ἐπομένως οὐχὶ μόνον δὲν ἀπεδοῦμεν πρὸς τὴν θεῖαν χάριν, ἀλλὰ σεβόμεθα καὶ τιμῶμεν ταύτην ἐξ ὅλης ψυχῆς, καρδίας, ἰσχύος καὶ διανοίας.

Καὶ ὅτι τὰ μυστήρια τῶν σχισματικῶν καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἱερεῖς κλπ. δὲν ἔχουσι χάριν βλέπε τὸν Α' Κανόνα τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ διὰ τοὺς προσερχομένους σχισματικούς εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν, τοὺς οἰκονομοῦμεν ὅπως μὲς διατάσῃ ἡ Ἐκκλησία, ἥτις μᾶς λέγει, διὰ τοῦ Α' Κανόνος τοῦ Μεγ. Βασιλείου, 1) νὰ μυρώνωμεν τοὺς βαπτισθέντας εἰς τὸ ἐκεῖνων βάπτισμα, 2) κατὰ τὸν Η' κανόνα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, νὰ δεχώμεθα αὐτοὺς διὰ λιβέλου, 3) διὰ ὁμολογίας πίστεως κατὰ τὸ Συνοδικὸν τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ 4) διὰ χειροθεσίας κατὰ τὸν αὐτὸν Η' κανόνα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τοὺς ἱερεῖς τοὺς χειροτονηθέντας ἀπὸ τοὺς σχισματικούς Ἀρχιερεῖς. Αὐτὰ μᾶς λέγει νὰ πράττωμεν καὶ αὐτὰ πράττομεν. Δὲν μᾶς λέγει οὔτε νὰ ἀναβαπτίζωμεν, οὔτε νὰ χειροτονῶμεν πάλιν τοὺς ἱερεῖς των, οὔτε νὰ στεφανώωμεν καὶ πάλιν γενικῶς νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ἐκ νέου τὰ μυστήρια καὶ τοῦτο διότι εἶναι σχισματικοὶ καὶ οὐχὶ αἰρετικοί, διὰ τοὺς ὁποίους αἰρετικούς βεβαίως πρέπει νὰ ἐπαναληφθοῦν τὰ μυστήρια. Καὶ βεβαίως οἱ σχισματικοὶ δὲν ἔχουν τὴν χάριν, ὅταν ὁμως μετανοήσουν καὶ ὁμολογήσουν τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ γίνουν ὅλα τὰ ἀνωτέρω τότε ἐπανακτοῦν τὴν ἀπωλεσθεῖσαν χάριν καὶ βλέπε πρὸς τοῦτο τὴν ὑπόσημ.

1 τοῦ Η' κανόνος τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Καὶ τοῦτο ἄλλωστε τὸ ὑπαγορεύει καὶ ἡ λογικὴ, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ Σχι-

σματικός δὲν εἶναι ἀσεθῆς ἢ αἰρετικός ἀλλὰ πλησιέστερον ἀπ' αὐτοὺς πρὸς τὸν Ὁρθόδοξον χριστιανόν, ὁμοιάζει ὅμως πρὸς τὸν ἀμαρτωλόν, ὅστις παραμένει ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ εἶναι μακρὰν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν αἰώνιον κέλασιν, ὅταν ὅμως μετανοήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν του διὰ χειροθεσίας τοῦ Πνευματικοῦ του πατρὸς, τότε πλησιάζει πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἶναι ἄξιός τῆς αἰωνίου ζωῆς. Καὶ ὅπως ὁ αὐτὸς ἀμαρτωλὸς ὅταν παραμένῃ εἰς τὴν ἀμετανόητον θέσιν καθίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀσεθῆς, οὕτω καὶ ὁ Σχισηματικός ὅταν παραμένῃ ἐν τῷ Σχίσματι καθίσταται Σχισηματοαιρετικός καὶ κατόπιν τέλειος αἰρετικός κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ Α' κανόνος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Πῶς λοιπὸν Ὁσιώτατε μᾶς ἀποκαλεῖτε ἱεροσύλους καὶ μὴ γνωρίζοντας τί πράττομεν; Ἡ μήπως ἐξ ἰδίων κρίνετε τὰ ἀλλότρια, ὅπου οὐδέποτε μυρῶνετε τὰ θρέφῃ τῶν κακοδόξων ἢ ὁμολογεῖτε τοὺς χριστιανούς; ἢ τοὺς ὑποβάλλετε εἰς λιθέλλους, ἢ χειροθετεῖτε τοὺς ὑπὸ κακοδόξων χειροτονηθέντας ἱερεῖς; Ἐὰν δὲ δὲν μυρῶνωμεν τοὺς ροθεῖς τῶν κακοδόξων τέκνων τοῦτο τὸ πρᾶττον διότι αὐτοὶ ἔχουν βαπτισθῆ καὶ μωρωθῆ Ὁρθοδόξως καὶ πρὶν τοῦ Σχίσματος καὶ οὐχὶ μόνον περιττεύει εἰς αὐτοὺς ἢ ἀναμύρωσις, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐφάρμακον κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας, καὶ ἀρκούμεθα μόνον εἰς τὴν ὁμολογίαν ἢ λιθέλλον.

Ἐὰν δὲ εὐδοκήσῃ ὁ Κύριος καὶ ἐκλείψῃ τὸ ἡμερολογιακὸν Σχίσμα καὶ ἐνωσοῦν ὅλοι αἱ Ἐκκλησίαι Ὁρθοδόξως, τότε περιττεύουν καὶ τὰ μυρώματα - χειροθεσίαι, ὁμολογίαι - λιθέλλοι κλπ., διότι ἐκλείπει τελείως τὸ Σχίσμα καὶ δύναται ἢ Ὅλη Ἐκκλησία νὰ μετέλθῃ πᾶσαν οἰκονομίαν, ὡς ἐπραξεν ἡ ΣΤ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος μετὰ τοὺς νεστοριανούς (Κανὼν 95). Καὶ τὴν γνώμην τῆς ἀκρωσίσεως τῶν μυστηρίων δὲν ἔχομεν ἡμεῖς ἀλλ' αἱ Πανορθόδοξοι Σύνοδοι ἐπὶ Ἱερεμίου καὶ Ἄνθιμου, αἱ καταδικάσασαι τὴν Καινοτομίαν τὴν ἡμερολογιακὴν, καὶ ἂν αὐταὶ αἱ Σύνοδοι εἶναι ἱερόσυλοι τότε εἴμεθα καὶ ἡμεῖς.

Προσπαθεῖτε Ὁσιώτατε, νὰ δικαιολογηθῆτε ὅτι ἐκηρύξατε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος Σχισηματικὴν ἀλλὰ δυνάμει μόνον καὶ οὐχὶ καὶ ἐνεργείᾳ διότι τοῦτο εἶναι δικαίωμα μόνον Συνόδου. Καὶ σὰς ἐρωτῶμεν ὅταν ἐξήλθατε τὸ 1935 καὶ μέχρι τοῦ 1942 ἀκόμη, διατί εἰς κανένα δημοσίευσμά σας δὲν ἀναφέρετε ὅτι εἶναι μόνον δυνάμει ἢ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος Σχισηματικὴ, καὶ οὐχὶ ἐνεργείᾳ, παρὰ τὸ λέγετε τώρα; Ἡ μήπως τώρα ὅπου δὲν δύνασθε νὰ διαφύγετε τὸν ἔλεγχον τοῦ κόσμου καὶ ἡμῶν, ὅταν πρὸ δύο μηνῶν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτευχθῆ συνάντησις μετὰ τῶν ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν διὰ τὴν ἐνωσιν τὰ γράψατε αὐτὰ διὰ νὰ ματαιώσητε τὴν ἐνωσιν ἢ ν' οὐδὲ ὅλως ποθῆτε; Ἀσφαλῶς καὶ αὐτὸ εἶναι, καὶ ὅτι οὐδὲν κρυπτὸν ὁ οὐ μὴ φανερόν γενήσεται.

Ὁσιώτατε, εἰς τὴν ὑποσημείωσιν τοῦ Γ' Κανόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπως, ἀναφέρεται τὸ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, ὅτι δηλ. μία Ἐκκλησία ὑποπέσασα εἰς αἵρεσιν ἢ Σχίσμα πρέπει νὰ συνέλθῃ ἢ ἄρμωδιᾳ Σύνοδος διὰ νὰ τὴν δικάσῃ καὶ κηρύξῃ αἰρετικὴν ἢ Σχισηματικὴν πολὺ ὀρθῶς, διότι δὲν δύναται ὁ καθεὶς νὰ δικάσῃ τὸν ἄλλον ἀναρμοδίως καὶ πολὺ μᾶλλον δλόκληρον Ἐκκλησίαν ἄλλ' αὐτὸ Ὁσιώτατε εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἔγινε καὶ καταδικάσθη τετράκις ὡς ἀνωτέρω εἴπωμεν, ἢ καινοτομία τοῦ παπικοῦ ἑορτολογίου ὑπὸ τεσσάρων Πανορθόδοξων Συνόδων, ὡς ὑμεῖς ἐγράψατε πολλάκις, ἐπομένως τί ἔτι χρειαν ἔχομεν καὶ ἄλλης Συνόδου; Τότε πρέπει νὰ συνέλθῃ καὶ ἄλλη Σύνοδος νὰ καταδικάσῃ τοὺς Ἀρειανούς, τοὺς Νεστοριανούς, τοὺς Μονοφυσίτες, τοὺς Μασόνους καὶ λοιποὺς αἰρετικούς, οἵτινες καταδικάσθησαν ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, Τοπικῶν καὶ Πανορθόδοξων τοιούτων, ἢ μήπως σήμερον δὲν ἔχομεν τοιούτους αἰρετικούς. Καὶ ἐφ' ὅσον

οἱ πάντες κατεδικάσθησαν, δὲν χρειάζεται θεβαίως καὶ κατ' αὐτῶν νέα καταδική, κατὰ τὸ οὐ ἐκδικήσεις δις ἐπὶ τὸ αὐτό, τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων. Οὕτω λοιπὸν καὶ παρομοίως συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν, κατεδικάσθη τετράκις ὑπὸ Παγορθοδόξων Συνόδων καὶ εἶναι ἐπομένως οὐχὶ δυνάμει σχισματικῆ, ἀλλὰ ἐνεργείᾳ. Μὴ παραπαίετε λοιπὸν καὶ βλασφημῆτε σοφῆ διδάσκαλε, ἐναντίον τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Διότι τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἢ καθαγιάζει ἢ βδελύσσεται, μέρος ὅρος δὲν χωρεῖ. Καὶ ἂν ἡ Ἐκκλησία αὕτη ἢ καταδικασθεῖσα ἔχει τὴν χάριν, τότε δὲ τὴν ἔχομεν ἡμεῖς πάντες, καὶ ἂν τὴν ἔχομεν ἡμεῖς, οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν ΑΚΑΙΝΟΤΟΜΗΤΟΝ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν δὲν τὴν ἔχει αὕτη. Ἐν λοιπὸν ἐκ τῶν δύο, καὶ οὐχὶ καὶ τὰ δύο. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι λοιπὸν, ἔμμελλαν γενικῶς καὶ περὶ παντὸς ζητήματος, νέου, τὸ ὅποιον κατὰ καιροὺς γεννᾶται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὐχὶ περὶ δεδικασμένου ζητήματος ὡς ἀνωτέρω.

Λέγετε Ὁσιώτατε, ὅτι δὲν εἶχατε ὅλα τὰ κανονικὰ στοιχεῖα διὰ τὰ δικάσητε τοὺς καινοτομήσαντας Ἱεράρχας τῆς Ἑλλάδος, διότι δὲν εἶσθε Ἐκκλησία ἀνεγνωρισμένη, καὶ ὅτι μόνον μία Ἐκκλησία ἀνεγνωρισμένη δύναται νὰ δικάσῃ τοὺς κληρικούς τῆς ἐγκύρωσ. Καὶ σὰς ἀπαντῶμεν εἰς τοῦτο, ὅτι τὰ κανονικὰ στοιχεῖα τὰ εἶχατε, ἀλλὰ δὲν εἶχατε πίστιν νὰ τὰ ἐφαρμόσετε. Ποῖα δὲ εἶναι ταῦτα : 1) Μετὰ τὴν ἀπόσχισίν σας ἐκ τῆς κακοδόξου Ἐκκλησίας ἔπρεπε νὰ χειροτονήσετε Ἀρχιερεῖς ὀρκητούς, 10, 20, 30, ἀπὸ τοὺς ὑπάρχοντας ἐν τῷ ἀγῶνι δεδοκιμασμένους Ἱερομονάχους, διὰ νὰ ἔχητε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν πρὸς συγκρότησιν κανονικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου. 2) Νὰ διαμαρτυρηθῆτε εἰς ὅλα τὰ Πατριαρχεῖα καὶ Αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας διὰ τὴν καινοτομίαν ταύτην καὶ 3) Ἄν τὰ Πατριαρχεῖα καὶ αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι δὲν ἐλάμβανον μέρος νὰ σὰς βοηθήσουν καὶ νὰ κανονίσουν τὴν θέσιν τῶν ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τότε νὰ ἐκάνετε σεῖς τὸ καθήκον σας νὰ κηρύττατε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος Σχισματικὴν καὶ νὰ ἐκκαθίρατε τοὺς Ἱεράρχας αὐτῆς κλπ., ὡς λέγετε ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶχατε τὰ μέσα ἰδοὺ τὰ μέσα. Ἀλλὰ σεῖς δὲν ἐπράξατε αὐτό. Παρὰ τῆρατε κακοδόξους Ἱερομονάχους καὶ ἐχειροτονήσατε Ἀρχιερεῖς ἔχοντας διπλώματα τῆς Θεολογίας καὶ οὐχὶ καὶ πίστιν μὲ ἔργα ὡς ἀπεδείχθη. Καὶ τώρα λέγετε διαφοροὺς δικαιολογίας. Ἐάν λοιπὸν νομίζητε ὅτι ἔπρεπε νὰ κηρύξητε τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην Σχισματικὴν αὐτὸ ἔπρεπε νὰ πράξητε.

Ἀλλὰ ἔχετε τὴν γνώμην ὅτι μόνον Ἐκκλησία ἀνεγνωρισμένη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δικάσῃ ἐγκύρωσ τοὺς κληρικούς τῆς, καὶ ὅτι ἡμεῖς πάντες ἀποτελοῦμεν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν τότε ἀφοῦ ἀποτελοῦμεν τὴν αὐτὴν Ἐκκλησίαν μὲ τὴν καινοτόμον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφοῦ αὕτη εἶναι ἀνεγνωρισμένη Ἐκκλησία καὶ δικάζει ἐγκύρωσ, τότε ἢ καταδική σας εἶναι ἐγκυρωτάτη καὶ ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν καὶ γυν ἐπανάλαμβάνομεν σεῖς εἰσθε πλέον κωθηρημένος. Λοιπὸν τί θέλετε τότε καὶ ἐκμεταλλεῖσθε τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς; Καὶ διατί δὲν σέβετε τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας σας; Εἶσθε λοιπὸν ἀπειθής καὶ ἀντάρτης ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἶναι αἰσχος δι' ὑμᾶς νὰ λέγητε ὅτι εἶσθε Ὀρθόδοξος Χριστιανός. Ἡμεῖς χάριτι Χριστοῦ ἀνήκομεν εἰς τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν Ἀποστολικὴν καὶ Ἀνατολικὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ἐν ὀνόματι Αὐτῆς ἐλάβομεν τὸ Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα, καὶ οὐχὶ τῆς κακοδόξου Σχισματικῆς. Καὶ ἀποροῦμεν Ὁσιώτατε οὐχὶ δι' ὑμᾶς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας ὀπαδοὺς σας καὶ πρὸ πάντων τοὺς κληρικούς, τί πῶρῶσιν ψυχικὴν ἔπαθον, ἐνῶ

βλέπουν όπου γράφετε ότι ἀνήκετε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι αὕτη ἔχει τὴν χάριν καὶ αἱ πράξεις τῆς εἶναι ἐγκυροὶ καὶ σὰς ἀκολουθοῦν ἀκόμη. Ἄλλὰ κατὰ τὸ Εὐαγγελικὸν λόγιον «Καιρὸς κατὰ τὸν ὅποιον θὰ πλανηθῶσιν καὶ οἱ ἐκλεκτοί». Καὶ πάλιν «Πολλοὶ εἰσὶ κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί». Καὶ κατόπιν τούτων ἀπάντων ἔχετε ἀκόμη τὸ θράσος καὶ τὴν ἀναιδέειαν νὰ γράφατε εἰς τὴν Ἐγκύκλιόν σας τῆς 1ης Ἰουνίου 1944 ὅτι, ἄς μὴν εἴπη κανεὶς ὅτι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ εἶναι παλαιοσημερολογίτης καὶ νὰ ὑπόκειται εἰς διωγμούς, γλευσιμούς κλπ. Δηλαδή ἀξίζει κανεὶς τὸν κόπον νὰ εἶναι καὶ παλαιοσημερολογίτης, ἀλλὰ καὶ νὰ παίρνῃ καὶ τὴν χάριν ἀπὸ τὴν κακόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος; Διὰ νὰ μὴν ἔχη τὰς ἀράς καὶ τὰ ἀναθέματα τῶν Ἁγίων Πατέρων. Δηλαδή π ρ ο σ κ υ ν ἦ σ α τ ε τ ὸ ν Θ ε ὅ ν , π ρ ο σ κ υ ν ἦ σ α τ ε κ α ἰ τ ὸ ν Σ α τ α ν ᾶ ν .

Ἦτοι δουλεύσατε κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, Θεῷ καὶ μαριωνᾷ. Αὐτὰ εἶναι ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέχνα, τὰ χάγια πάντων τῶν ἐκ τῆς κακοδοξίας ἐλθόντων Ἀρχιερέων, καὶ ὃ καθεὶς ἄς ἀνοίξῃ καλῶς τοὺς ψυχικοὺς τοῦ ὀφθαλμοὺς νὰ ἴδῃ πῶς ἀκριβῶς εὐρίσκεται ἡ ἀλήθεια. Σεῖς δὲ τέχνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ κατὰ τὸν Γ' κανόνα τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, «Κοινῶς δὲ τοὺς τῇ Ὁρθοδόξῃ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συμφρονοῦντας κληρικούς κελούμενον τοῖς ἀποστατήσασιν ἢ ἀφισταμένοις Ἐπισκόποις μὴδ' ὄλους ὑπόκεισθαι κατὰ μηδὲνα τρόπον». Κατὰ δὲ τὸν σοφὸν Βριέντιον, «Ἄλλ' ὡς μὴ πιθανὰ τισι δόξῃ λέγειν καὶ οὐκ ἀληθῆ ἐπὶ τὰ τῶν Ἁγίων ἄπειμι, ταῦτόν δ' εἰπεῖν τοῦ Πνεύματος Ἁγίου ρητὰ». «Εἴ τις ἀκοινωνήτω κλῆν ἐν οἴκῳ συνεύξεται, καὶ οὗτος ἀφοριζέσθω». (Δέκατος τῶν Ἀποστόλων κανόν). «Μὴ ἐξείναι δὲ κοινωνοῦσιν τοῖς ἀκοινωνήτοις, μήτε κατ' οἴκοις εἰσιόντας συνεύχεσθαι», (δεύτερος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ), «ὅτι οὐ δεῖ αἰρετικοῖς, ἢ Σχισηματικοῖς συνεύχεσθαι», (τρίτος καὶ τριακστός ἐν Λαοδικείᾳ). Ὡν τὸ φρόνημα ἀποστρεφόμεθα τούτων καὶ ἀπὸ τῆς κοινωνίας προσήκει φεύγειν», (Φωνὴ Μεγάλου Βασιλείου). Ὁ Πατριάρχης Κων' πόλεως Γερμανὸς δ Β', γράφων πρὸς τοὺς Κυπρίους ἔλεγε: «Ἐπισκήπτομαι πᾶσιν τῆς ἐν Κύπρῳ λαϊκοῖς, ὅσοι τῆς καθολικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐστέ τέχνα γνήσια, φεύγειν ὄλω ποδὶ ἀπὸ τῶν ὑποπεσόντων ἱερέων τῇ Λατινικῇ ὑποταγῇ, μὴδὲ εἰς Ἐκκλησίαν τούτοις συνάγεσθαι, μὴδὲ εὐλογία ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τὴν τυχούσαν. Κρεῖττον γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι κατὰ μόνας ἢ ἐπὶ Ἐκκλησίας συνάγεσθαι μετὰ τῶν λατινοφρόνων, εἰδ' ἄλλως οὐν τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ὑφέξετε χόλασιν».

Διότι πῶς νὰ ἔχη τις τὰς χάριτας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅταν ἔχη κακόδοξα φρονήματα; Ἄλλὰ στήκετε καὶ κρατῆτε τὰς Παραδόσεις ἄς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν, κατὰ τὸν Μακάριον Παῦλον. Διότι κατὰ τὸν αὐτὸν Ἀπόστολον «ἡ πίστις ἡμῶν μὴ ἦ ἐν σοφίᾳ, ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ» (Α' Κορινθ. Β, 5). Μένετε πιστοὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς ὅσα ἐδιδάχθητε, ἠκούσατε, εἶδατε καὶ ἐμάθατε ἐν τῇ Ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα ἀγνά, ὅσα ἠθικά, ὅσα ἄγια, δίκαια ταῦτα πράττετε, εἰς ταῦτα ἐμείνατε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Αὐτοῦ Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν ἀδελφοί. Ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ Μονῇ

τῆς Κυρίας Θεοτόκου Πευκοδουνογιατρίσσης Κερατέας - Ἀττικῆς

τῇ 21ῃ Σεπτεμβρίου 1944

Ὁ ἐν Ἐπισκόποις ἐλάχιστος

† Ὁ Βρεσθένης ΜΑΤΘΑΙΟΣ